

Bílá sobota

Na Bílou sobotu Církev trvá na modlitbách u Kristova hrobu a uvažuje o jeho umučení a smrti. Oltářní stůl je obnažen a neslaví se mše svatá. Teprve po slavných obřadech noční vigilie, které jsou přípravou na Kristovo zmrtvýchvstání, Církev prožívá velikonoční radost naplňujících celých padesát dní.

Slavnost Vzkříšení - velikonoční vigilie

Od nejstarších dob je tato noc zasvěcena Pánu, aby podle napomenutí evangelia Lk 12,35nn („Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří. Buďte jako lidé, kteří čekají na svého pána.“) byli věřící, s hořícími lampami v rukou, podobni lidem, kteří očekávají Pána, až znovu přijde, aby je našel, jak bdí, a přivedl je ke svému stolu. Noční vigilie má toto uspořádání: slavnost velikonoční svíce, bohoslužbu slova a křestní bohoslužbu, a slavení Eucharistie.

Slavnost velikonoční svíce spočívá v požehnání ohně a přípravy svíce. To se děje zpravidla venku mimo kostel.

Uvedení do bohoslužby A

Začíná Veliká Noc, noc Kristova vzkříšení. Je to noc našeho vykoupení. Je to noc našeho omilostnění. Vpravdě blažená, veliká noc! Vzkříšení nám Církev připodobňuje obrazem světla: světíme oheň, velikonoční svíci, zpíváme chvalozpěv na Kristovo Světlo. Naše vykoupení nám Církev zpřítomňuje obrazem křestní vody, kterou dnes žehnáme. Naše omilostnění se naplňuje ve svatém přijímání. Proto i dnešní liturgie vrcholí v Beránkově hostině, ke které jsme všichni pozváni. Na celém světě jsou křesťané pospolu, poslouchají Boží slovo a slaví Kristovo Vzkříšení. Připojme se k nim s vírou, že Ježíšovo vzkříšení je také naše vzkříšení.

Nebo B

V této veliké noci křesťané na celém světě bdí a modlí se, poslouchají slovo Boží a slaví Kristovo vítězství na smrti. Připojme se k nim s vírou, že náš Pán Ježíš Kristus přemohl také naši smrt, že skrze něho také my žijeme v Bohu, že jeho vzkříšení je naše vzkříšení.

Nebo C

Při slavení velikonoční noci nás oslovují prastará znamení, symboly: světlo a tma, voda a oheň, chleba a víno. Tato znamení byla po celá tisíciletí uctívána jako božské moci. Bible a liturgie užívá tyto symboly jako znamení Boží moci: uprostřed tmy se světí oheň, žehná se křestní voda, proměňuje se chléb a víno. Radostně tedy dnes slavme, že Ježíš Kristus proměnil temnoty hrobu v záři Zmrtvýchvstání, že nám ve svatém pokrmu svého těla nabízí účast na věčném životě.

Potom kněz žehná oheň, může připravit velikonoční svíci symbolickými úkony, ta se rozsvítí a nese do kostela s trojím zpěvem:

Světlo Kristovo. **Všichni odpovídají:** Sláva tobě, Pane.

Po průvodu se svíci v kostele se zpívá **EXSULTET**, velikonoční chvalozpěv:

Zajásejte již, zástupy andělů v nebi! Zaskvějte se v slávě, božská tajemství! K vítězství tak mocného Krále zazní polnice a zvěstuj spásu! Raduj se i ty, země, zalitá tak oslnivou září a tonoucí v jasu věčného Krále, pohleď, jak na celém světě rychle zmizely temnoty! Raduj se i ty, matko Církvi, zkrášlená leskem tak jasného světla! A v mohutném zpěvu lidu ať tento svatý dům Boží zní ozvěnou té radosti!

Pán s vámi. **I s tebou.**

Vzhůru srdce. **Máme je u Pána.**

Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci. **Je to důstojné a spravedlivé.**

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, abychom neviditelného Boha, všemohoucího Otce i jeho jednorozeného Syna, našeho Pána Ježíše Krista oslavovali radostným zpěvem a celou vroucností srdce i ducha. Neboť Kristus za nás splatil věčnému Otci dluh Adamův a svou krví z lásky prolitou zrušil dlužní úpis dávného hříchu. Dnes je slavnost veliké noci, kdy se zabíjí onen pravý Beránek, jehož krev posvěcuje veřeje věřících. To je ta noc, ve které jsi, Bože, naše praotce, Izraelovy děti, kdysi vyvedl z Egypta; Rudým mořem jsi je pak převedl suchou nohou. To je tedy ta noc, kdy jas ohnivého sloupu zahnal temnotu hříchu. To je ta noc, která dnes na celém světě vzdaluje věřící v Krista od nepravosti světa a od tmy hříchu, vrací k milosti, sdružuje ve svaté společenství. To je ta noc, v níž Kristus pouta smrti rozlomil a jako vítěz vystoupil z hrobu. Nic by nám neprospělo, že jsme se narodili, kdybychom nebyli vykoupeni. Ó, jak obdivuhodně se sklání k nám tvá otcovská dobrota! Jak nedocenitelný to projev tvé lásky: Syna jsi vydal, abys vykoupil služebníka! Vpravdě nezbytný byl hřích Adamův, který Kristus zahladil svou smrtí. Ó šťastná vina, pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký! Ó vskutku blažená noc, ta jediná směla znát čas i hodinu, kdy Kristus vstal z říše zemřelých! To je ta noc, o které je psáno: „Noc jako den se rozjasní“ a „Noc je mým světlem ve všech mých radostech“. A tak posvěcená tato noc zahání hříchy, smývá viny, hříšníkům vrací nevinnost a zarmouceným radost; zahání nenávist, vytváří jednotu srdcí a pokojuje zlé moci. V této milostiplné noci přijmi tedy, Otče svatý, tento chvalozpěv jako večerní oběť, kterou ti přináší přesvatá církev, když rukama svých služebníků slavně obětuje tuto svíci ze včelího vosku. Již jsme slyšeli chvalozpěv na tuto svíci, kterou ke cti Boží rozsvítil planoucí oheň. Ačkoli se její plamen dělí a rozdává světlo, přece ho neubývá. Napájí se totiž tajícím voskem, který pro tuto vzácnou svíci připravila pilná včela. Ó vpravdě blahodárná

noc, která spojila zemi s nebem, člověka s Bohem. Prosíme tě, tedy, Bože, ať tato svíce, ke cti tvého jména posvěcená, stále svítí neslábnuoucím jasem, aby rozehnala temnotu této noci. Přijmi ji jako líbeznou vůni a dej, aby zářila jako světla na nebi. Plamen její ať spatří jitřní Vládce světla. Onen totiž Vládce světla, který nezná západu. Ten, který se vrátil z říše zemřelých a jasně zazářil lidskému rodu: tvůj Syn, Ježíš Kristus, který s tebou žije a kraluje na věky věků. Amen.

Uvedení do liturgie v kostele

Slyšeli jsme chvalozpěv na Světlo, na Zmrtvýchvstalého Pána. Teď se posadme a zaposlouchejme, co vše Bůh od nejstarších dob pro svůj vyvolený lid vykonal.

Nebo:

Otevřme nyní své srdce, abychom porozuměli Božímu slovu o tom, jak Hospodin vysvobodil a vedl svůj lid a jak nakonec poslal svého Syna, aby nás vykoupil. A také prosme, aby jeho vykupitelské dílo ve světě se naplnilo.

Bohoslužba slova (protože u nás je Vzkříšení slaveno na dvou místech, čtení ze Starého zákona máme jen tři: první tři máme v cyklu A, třetí musí být vždy, tedy v cyklu B bude ještě 4. a 5. a v cyklu C zase 6. a 7.)

Uvedení do 1. čtení

Zpráva o stvoření není přírodovědeckým pojednáním, ale poselstvím o základních pravdách víry. Slavnostní jazyk vyzdvihuje dokonalost Božího díla, jež se odehrává během jednoho týdne. Zde se však nejedná o časové označení, ale o teologické vysvětlení smyslu týdne a dne odpočinku. Boží stvoření je jedinečné a nesrovnatelné s díly člověka. Bůh tvoří tak, že odděluje, a tím vnáší řád a soulad do chaosu. Teprve po stvoření člověka se však říká, že to bylo velmi dobré. Jedině člověk je stvořen k Božímu obrazu, tzn. že má podíl na Boží vládě nad světem.

1. ČTENÍ Gn 1,1-2,2 *Bůh viděl všechno, co udělal, a bylo to velmi dobré.*

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země však byla pustá a prázdná, temnota byla nad propastnou hlubinou a Boží dech se vanul nad vodami.

Tu Bůh řekl: „Bud' světlo!“ A bylo světlo. Bůh viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od temnoty. Bůh nazval světlo dnem a temnotu nocí. Nastal večer, nastalo jitro - den první.

Potom Bůh řekl: „Ať je obloha uprostřed vod, ať odděluje jedny vody od druhých!“ A stalo se tak. Bůh udělal oblohu, která oddělila vody pod oblohou od

vod nad oblohou. Oblohu nazval Bůh nebem. Nastal večer, nastalo jitro - den druhý.

Potom Bůh řekl: „Ať se shromáždí vody, které jsou pod nebem, na jedno místo a ukáže se souš!“ A stalo se tak. Bůh nazval souš zemí a shromážděné vody nazval mořem. Bůh viděl, že to je dobré. Bůh řekl: „Ať vydá země zeleň, semenotvorné rostliny a ovocné stromy, které plodí na zemi ovoce nejrůznějšího druhu, s jádry uvnitř!“ A stalo se tak. Tu země vydala zeleň, semenotvorné rostliny nejrůznějších druhů a stromy nesoucí ovoce s jádry uvnitř, nejrůznějšího druhu. A Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro - den třetí.

Potom Bůh řekl: „Ať jsou svítily na nebeské obloze, aby oddělovaly den od noci a byly jako znamení, ať označují údobí, dny a roky. Ať jsou svítilnami na nebeské obloze a osvětlují zemi!“ A stalo se tak. Bůh udělal dvě velké svítily: svítilnu větší, aby vládla dni, a svítilnu menší, aby vládla noci, a hvězdy. Bůh je umístil na nebeskou oblohu, aby svítily na zem, vládly dni a noci a oddělovaly světlo od temnoty. Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro - den čtvrtý.

Potom Bůh řekl: „Ať se hemží voda živočichy a ptáci ať poletují nad zemí na nebeské obloze!“ Bůh stvořil velká vodní zvířata a všechny živočichy nejrůznějších druhů, schopné pohybu, jimiž se hemží voda, a všechny okřídlené tvory nejrůznějších druhů. Bůh viděl, že je to dobré. Bůh jim požehnal slovy: „Plodte a množte se a naplňte vodu v mořích a ptactvo ať se množí na zemi!“ Nastal večer, nastalo jitro - den pátý.

Potom Bůh řekl: „Ať vydá země živočichy různého druhu: krotká zvířata, drobnou zvířenu a divokou zvěř nejrůznějšího druhu.“ A stalo se tak. Bůh udělal různé druhy divoké zvěře, krotkých zvířat a všechny druhy drobné zemské zvířeny. Bůh viděl, že je to dobré.

Potom Bůh řekl: „Učiňme člověka jako náš obraz, podle naší podoby. Ať vládne nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad krotkými zvířaty, divokou zvěří a nad veškerou drobnou zvířenou, která se pohybuje po zemi.“

Bůh stvořil člověka jako svůj obraz, jak obraz Boží ho stvořil, stvořil je jako muže a ženu.

Bůh jim požehnal slovy: „Plodte a množte se, naplňte zemi a podmaňte si ji! Vládněte nad rybami moře, nad ptactvem nebe i nade všemi živočichy, kteří se pohybují po zemi.“

A připojil: „Hle! k jídlu vám dávám všechny semenotvorné rostliny, co jich je na zemi, a všechny stromy, které plodí ovoce s jádry uvnitř. Též veškeré divoké zvěři, všemu nebeskému ptactvu, všemu, co se pohybuje po zemi a má v sobě dech života, dávám za pokrm všechny zelené rostliny.“ A stalo se tak. Bůh viděl všechno, co udělal, a hle bylo to velmi dobré. Nastal večer, nastalo jitro - den šestý.

Tak byla dokončena nebesa, země a všechno, co je oživuje. Sedmého dne Bůh skončil své dílo, které udělal, a přestal sedmého dne s veškerou prací, kterou vykonal.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Žl 104,1-2a.5-6.10+12.13-14b.24+35c Odp.: srov. 30

Odp.: Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země.

Veleb, duše má, Hospodina! - Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký! - Velebností a vznešeností ses oděl, - světlem se halíš jako pláštěm.

Odp.

Zemi jsi založil na jejích základech, - nezakolísá na věčné věky. - Oceánem jsi ji přikryl jako šatem, - nad horami stanuly vody.

Odp.

Pramenům dáváš stékat v potoky, - které plynou mezi horami. - Podél nich hnízí nebeské ptactvo, - ve větvích švitoří svou píseň.

Odp.

Ze svých komor zavlažuješ hory, - země se sytí plody tvého díla. - Dáváš růst travě pro dobytek, - bylinám užitečným člověku.

Odp.

Jak četná jsou tvá díla, Hospodine! - Všechno jsi moudře učinil, - země je plná tvého tvorstva. - Veleb, duše má, Hospodina!

Odp.

MODLITBA

Modleme se. Rozjímáme, Bože, o podivuhodném díle stvoření. Dej, ať pochopíme, že ještě větší je jiné tvé dílo: naše vykoupení v plnosti času skrze velikonoční oběť tvého Syna, Ježíše Krista. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. - Amen.

Uvedení do 2. čtení

Abrahám prožívá další situaci, kdy musí prokázat svou víru a bezmeznou oddanost Bohu. Pán Bůh žádá, aby obětoval svého syna Izáka. Tím zjevně zpochybňuje příslib daný Abrahámovi o jeho četném potomstvu. Abrahám tu stojí před otázkami: To je Bůh tak vrtkavý, panovačný a krutý? Ale tuto zkoušku nepotřebuje Bůh, nýbrž Abrahám, aby tak rozšířil horizonty své víry a nově poznal, jak Bůh je velký, jiný a neuchopitelný. Abrahám v této zkoušce nemá žádnou oporu, jen holou víru. Izák měl zemřít, aby se Abrahám neopíral o splnění Božího slibu již na základě přirozeného otcovství, ale jen na základu Božího slova. Skrze

bolest odevzdání toho nejdražšího dorůstá Abrahám ve víře a po zkoušce dostává svého syna znovu jako dar a zaslíbení.

2. ČTENÍ Gn 22,1-18 *Oběť našeho praotce Abraháma*

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“

Abrahám vstal časně zrána, osedlal osla, vzal s sebou dva své služebníky a syna Izáka. Naštípal dříví pro celopal a vypravil se na místo, které mu Bůh jmenoval. Třetího dne, když Abrahám zdvihl oči, uviděl z dálky to místo. Tu pravil Abrahám svým služebníkům: „Zůstaňte zde s oslem a já s chlapcem půjdeme tamhle, abychom se klaněli, a pak se k vám vrátíme.“

Abrahám vzal dříví na celopal, naložil je na svého syna Izáka a do rukou si vzal oheň a nůž. A tak oba šli spolu. Cestou se Izák obrátil na svého otce Abraháma a řekl: „Otče!“ Odpověděl: „Co je, můj synu?“ Izák nato: „Hle, tady je oheň a dříví, ale kde je ovce k celopalu?“ Abrahám odpověděl: „Bůh si vyhlédne ovci k celopalu, můj synu“ - a šli oba dva spolu dál.

Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. Pak vztáhl ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna.

Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ Anděl řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle - za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Abrahám nazval to místo „Hospodin se stará“, proto se dnes říká: „Na hoře, kde se Hospodin stará.“

Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám - praví Hospodin - že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Žl 16,5+8.9-10.11 Odp.: 1

Odp.: Ochráň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší, - ty mně zachovááš můj úděl. - Hospodina mám neustále na zřeteli, - nezakolísám, když je mi po pravici.

Odp.

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá, - i mé tělo bydlí v bezpečí, - neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, - nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Odp.

Ukážeš mi cestu k životu, - u tebe je hojná radost, - po tvé pravici je věčná slast.

Odp.

MODLITBA

Modleme se. Bože, náš nebeský Otče, tys naším vykoupením skrze oběť tvého Syna splnil přísahu svému služebníkovi Abrahámovi, že se stane otcem všech národů: neboť křtem přijímáš lidi všech národů za syna a dcery svého zaslíbení. prosíme tě: Ustavičně si shromažďuj svůj lid, aby všechny národy našly požehnání v našem Pánu Ježíši Kristu. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. - Amen.

Uvedení do 3. čtení

Vyjítí z Egypta je pro Izrael zásadní a prvopočáteční událostí spásy. Tato událost měla určité přede hry: povolání Mojžíše a neúspěšná vyjednávání s faraónem. Podivuhodný přechod Rudým mořem není jen znamením víry pro Izrael, který tak poznává, že Hospodin je skutečně jejich Bohem, ale je také znamením pro Egyptany, kteří vidí Hospodinovu slávu a poznávají pravého Boha, který zde ukázal svou moc a velikost, takže lid v bázni uvěřil Hospodinu i jeho služebníkovi Mojžíšovi.

3. ČTENÍ Ex 14,15-15,1 *Synové Izraele šli středem moře po souši.*

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Hospodin pravil Mojžíšovi: „Co ke mně křičíš? Poruč synům Izraele, ať táhnou dál! A ty zdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozděl ho, aby synové Izraele mohli jít středem moře po souši. A já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Ukážu svou moc na faraonovi, na celém jeho vojsku, na jeho vozech a jezdcích, aby Egyptané poznali, že já jsem Hospodin, když ukážu svou moc na faraonovi, na jeho vozech a jezdcích.“

Boží anděl, který šel před táborem Izraelitů, změnil místo a šel za nimi. Také oblačný sloup změnil místo a položil se za ně. Přišel tak mezi tábor Egyptanů a mezi tábor Izraelitů. Byla tma a mlha. Tak přešla noc a po celou noc se jedni nepřiblížili k druhým.

Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře a Hospodin hnal moře prudkým žhavým větrem po celou noc zpět a moře vysušil. Vody se rozdělily a voda stála jako zed' po pravici i po levici, takže synové Izraele šli středem moře po souši. Egyptané je následovali. Všichni faraónovi koně, jeho vozy a jezdci šli za nimi středem moře.

Když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin z ohnivého a oblačného sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich tábore; zadržl jim kola u vozů, takže mohli pokračovat v jízdě jen s velkými obtížemi. Proto Egyptané křičeli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti Egyptanům!“

Hospodin nařídil Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptany, na jejich vozy i jezdce!“ Když tedy Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egyptané prchali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraonovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře a nezbyl z nich ani jeden. Synové Izraele však prošli středem moře po souši a voda jim stála jako zed' po pravici i po levici.

Tak Hospodin vysvobodil v ten den Izraelity z moci Egyptanů a Izraelité viděli mrtvé Egyptany na mořském břehu a pocítili mocnou ruku, kterou Hospodin zasáhl proti Egyptanům. Lid se bál Hospodina a věřil jemu i jeho služebníkovi Mojžíšovi.

Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu:

Slyšeli jsme slovo Boží.

Ex 15,1-2.3-4.5-6.17-18 Odp.: 1a

Odp.: Chci zpívat Hospodinu, - neboť je velmi vznešený.

Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený, - koně i jezdce svrhl do moře. - Hospodin je má síla, jej opěvuji, - stal se mou spásou. - On je můj Bůh, a já ho chválím, - Bůh mého otce, a já ho oslavuji.

Odp.

Hospodin je hrdina ve válce, - jeho jméno je Hospodin. - Faraonovy vozy a jeho vojsko svrhl do moře, - výkvět jeho reků byl potopen v Rákosovém moři.

Odp.

Hlubiny je přikryly, - zřítily se do propasti jako kámen. - Tvá pravice, Hospodine, ukazuje svou moc a sílu, - tvá pravice, Hospodine, drtí nepřátele.

Odp.

Přivedeš a zasadíš svůj lid na hoře, na svém vlastnictví, - na místě, kde si, Hospodine, buduješ své sídlo, - ve svatyni, Pane, kterou vystavěly tvé ruce. - Hospodin bude kralovat navěky a navždy.

MODLITBA

Modleme se. Bože, to, o čem jsme nyní slyšeli ze Starého zákona, je pro nás stále živé. Ani dnes nepřestáváš konat své podivuhodné skutky, a cos vykonal kdysi, je předobrazem toho, co konáš křtem mezi námi. Vysvobodil jsi z otroctví svůj vyvolený národ, vysvobod' z otroctví hříchů celý svět a uskutečni na nás své zaslíbení, které jsi dal Abrahámovi a jeho potomkům. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

Uvedení do 4. čtení

Izrael v babylónském zajetí je podobný neplodné ženě, která je bez potomstva, vždyť izraelského lidu zůstala tu jen hrstka a budoucnost neslibovala nový rozkvět. Avšak dcera Siónu dostává slova povzbuzení, že Hospodin ji neopustil. On je jejím stvořitelem i vykupitelem a jako věrný manžel poskytuje péči a ochranu své nevěstě. On je zároveň Hospodin zástupů, Bůh celé země. Je Bohem nejen nad Izraelem, ale také nad Babylónií a Persií, proto není pro něj těžké změnit osud svého lidu. V temné noci exilu se objevuje svítání nového dne: dne pokoje, rozkvětu a obnovené lásky.

4. ČTENÍ *Iz 54,5-14 Ve věčné lásce se nad tebou slituje Hospodin, tvůj vykupitel.*

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin mluví ke své nevěstě Jeruzalému:

Neboj se, nebudeš zklamána,
vždyť tvým manželem je tvůj stvořitel,

Hospodin zástupů je jeho jméno;
tvým vykupitelem je Svatý Izraele,
nazývá se: Bůh celé země.

Ano, jak opuštěnou ženu, sklíčenou na duchu,
povolal tě Hospodin.

Může být zavřena manželka z mládí?

- praví tvůj Bůh.

Na maličkou chvíli jsem tě opustil,
avšak s velkým slitováním se tě znovu ujmu.

Ve výbuchu hněvu

jsem skryl na chvíli před tebou svou tvář;
ve věčné lásce se však nad tebou slituji
- pravil Hospodin, tvůj vykupitel.
Chci jednat jako za dnů Noemových:
tehdy jsem přísahal, že již nezaliji Noemovou potopou zemi,
nyní přísahám, že se již na tebe nerozhněvám,
nebudu ti hrozit.
I kdyby hory ustoupily
a pahorky kolísaly,
má láska od tebe neustoupí,
nezakolísá moje smlouva, která dává pokoj
- pravil Hospodin, který tě miluje.
Ubohá, šlehaná bouří, bez útěchy!
Hle, postavím tvé kameny na granáty,
základy tvé na safíry,
tvá cimbuří udělám z rubínů,
brány tvé z křišťálů,
všechny tvé hradby z drahokamů.
Všichni tvoji synové budou Hospodinovými učedníky,
štěstí tvých synů bude veliké.
Na spravedlnosti budeš založena,
zbavena útlaku, nebudeš se bát,
zbavena hrůzy - už se k tobě nepřiblíží.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Žl 30,2+4.5+6.11+12a+13b Odp.: 2a

Odp.: Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.

Chci tě oslavovat, Hospodine, - neboť jsi mě vysvobodil, - nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé. - Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši, - zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.

Odp.

Zpívejte Hospodinu, jeho zbožní, - a vzdávejte díky jeho svatému jménu! - Vždyť jeho hněv trvá chvíli, - ale jeho laskavost po celý život, - zvečera se uhostí pláč, - zjitra však jásot.

Odp.

Slyš, Hospodine, a smiluj se nade mnou, - pomoz mi, Hospodine! - Můj nářek jsi obrátil v tanec, - Hospodine, můj Bože, chci tě chválit navěky!

Odp.

MODLITBA

Modleme se. Všemohoucí, věčný Bože, pro slávu svého jména rozpomeň se na zaslíbení, kterými jsi odměnil víru praotců, uskutečňuj je uprostřed nás a ukaž, že se v Církvi naděje praotců naplňuje. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

Uvedení do 5. čtení

Následující verše adresované Židům ve vyhnanství obsahují pozvání ke vstupu do zaslíbené země a převzetí připraveného dědictví. Výrazy voda, víno, mléko a tuk zde vyjadřují plnost života a požehnání, jež má lid zakoušet v zemi oplývající medem a mlékem. Tyto dary nabízí Hospodin zcela zadarmo bez jakýchkoli zásluh lidu, jen ze svého milosrdenství. Naplnění Božích zaslíbení je však možné dojít jen jediným způsobem: změnou smýšlení a přijetím Božího slova, které obsahuje Boží záměry a ty jsou jiné než lidské plány a převyšují je také spolehlivostí a účinností. Boží slovo má moc zúrodnit suchou poušť izraelského lidu a nechat vyrašit nový život.

5. ČTENÍ *Iz 55,1-11 Pojd'te ke mně, a naplní vás nový život! Sjednám s vámi věčnou smlouvu.*

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toto praví Hospodin :

„Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojd'te k vodě;

i když jste bez peněz,

pojd'te, zásobte se a jezte,

pojd'te a kupujte bez stříbra

a zdarma víno a mléko!

Proč odvažovat stříbro za to, co není chléb,

svůj výdělek za to, co nesytí?

Slyšte mě a budete hodovat,

vychutnávat tučná jídla!

Nakloňte ucho své a pojd'te ke mně!

Poslouchejte, a naplní vás nový život!

Uzavřu s vámi věčnou smlouvu

na věrných slibech daných Davidovi.

Hle, národům jsem ho ustanovil zákonodárcem,

knížetem a vládcem kmenů.

Přivoláš národ, které neznáš,

a národy, které tě neznaly, přiběhnou k tobě

kvůli Hospodinu, tvému Bohu,
kvůli Svatému Izraele, který tě oslavil.
Hledejte Hospodina, když je možné ho najít,
vzývejte ho, když je blízko!
Ať přestane bezbožník hřešit,
zločinec ať změni své smýšlení;
ať se obrátí k Hospodinu, a on se nad ním smiluje,
k našemu Bohu, který mnoho odpouští,
neboť mé myšlenky nejsou myšlenky vaše
ani vaše chování není podobné mému
- praví Hospodin.

O kolik totiž převyšují nebesa zemi,
o to se liší mé chování od vašeho chování,
mé smýšlení od smýšlení vašeho.
Jako déšť a sníh padá z nebe
a nevrací se tam,
ale svlažuje zemi a působí, že může rodit a rašit,
ona pak obdařuje semenem rozsévače
a chlebem toho, kdo jí,
tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst:
nevrátí se ke mně bez účinku,
ale vše, co jsem chtěl, vykoná
a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Iz 12,2-3.4bcd.5-6 Odp.: 3

Odp.: S radostí budete vážit vodu - z pramenů spásy.

Bůh je má spása! - Bez obavy mohu doufat. - Hospodin je má síla a má chvála, - stal se mou spásou. - S radostí budete vážit vodu - z pramenů spásy.

Odp.

Děkujte Hospodinu, vzývejte jeho jméno! - Hlásejte mezi národy jeho díla, - zvěstujte vznešenost jeho jména!

Odp.

Zpívejte Hospodinu, neboť učinil velkolepé věci, - ať je to známo po celé zemi! - Plesejte a jásejte, obyvatelé Siónu, - neboť velikým uprostřed vás je Svatý Izraele.

Odp.

MODLITBA

Modleme se. Všemohoucí, věčný Bože, naše jediná naděje, splň nám sliby, kteréš dal ústy svých proroků. Vždyť bez tvé pomoci nic nezmůžeme a jen v tobě je naše síla. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

Uvedení do 6. čtení

Pasáž z proroka Barucha vztahující se na situaci babylónského vyhnanství opět vyzdvihuje sílu a velikost Božího slova. Toto slovo je příkázáním života i studnicí moudrosti, poznání, síly a důvtipu. Kdo se drží Božích výroků, nachází pokoj, dlouhý věk a život. Opustit slovo života znamená chřadnout, sestoupit do podsvětí, být poskvněn jako mrtvoly. Chce-li člověk vstát z mrtvých, musí chodit po Boží cestě, po cestě Božích slov, která jsou ukrytá v knize Božího zákona. Tato kniha však odkazuje na jiné Slovo, vtělené v Ježíši Kristu. V něm se ukázala Boží moc a moudrost. On je pro všechny lidi cestou, pravdou a životem.

6. ČTENÍ Bar 3,9-15.32-4,4 *Chod' po cestě vstříc světlu Hospodinovy moudrosti.*

Čtení z knihy proroka Barucha.

Slyš, Izraeli, příkázání života,
napni sluch, abys poznal moudrost!
Čím to, Izraeli, že jsi v nepřátelské zemi,
že chřadneš v cizí zemi,
poskvněn jako mrtvoly,
že jsi připočten k těm, kteří sestoupili do podsvětí?
Opustil jsi studnici moudrosti!
Neboť kdybys byl chodil po Boží cestě,
přebýval bys v pokoji navěky.
Nauč se, kde je poznání,
kde síla, kde důvtip,
abys tím poznal, kde je dlouhý věk a život,
kde v pokoji září oči.
Kdo našel místo moudrosti,
kdo vešel do jejích pokladnic?
Zná ji však ten, který ví všechno,
důmyslem svým ji vynašel;
který založil zemi na věčné časy
a naplnil ji zvířaty;
který vypouští světlo, a ono jde,

volá na ně, a ono ho poslouchá s třesením.
Hvězdy vesele září na svých místech;
zavolá-li je, řeknou: „Tady jsme!“
– a s radostí svítí svému Tvůrci.
To je náš Bůh,
nemůže být jiný k němu přirovnán.
Vynašel všechny cesty k moudrosti
a dal je svému služebníkovi Jakobovi
a Izraeli, svému miláčkovvi.
Potom se moudrost ukázala na zemi
a stýkala se s lidmi.
Ona je knihou Božích přikázání
a zákonem, který platí na věčné časy;
všichni, kdo se jí drží,
přijdou k životu,
k smrti pak ti, kdo ji opustili.
Obrat' se, Jakube, a uchop ji,
choď po cestě v jejím lesku, vstříc jejímu světlu!
Svou slávu nedávej jinému
ani to, co ti prospívá, cizímu národu.
Blahoslavení jsme, Izraeli,
že známe, co se líbí Bohu.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Žl 19,8.9.10.11 Odp.: Jan 6, 68b
Odp.: Pane, ty máš slova věčného života.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši, - Hospodinův příkaz je spolehlivý, - nezkušenému dává moudrost.

Odp.

Hospodinovy předpisy jsou správné, - působí radost srdci, - Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Odp.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky, - Hospodinovy výroky jsou pravdivé, - všechny jsou spravedlivé.

Odp.

Dražší jsou nad zlato, nad hojnost ryzího zlata, - sladší jsou nad med, nad šťávu z plástů.

Odp.

MODLITBA

Modleme se. Bože, ty stále povoláváš do Církve lidi, kteří tě dosud neznali; a tak tvá Církev roste. Chraň všechny, které jsi povolal ke křtu, ať neopustí tebe, studnici moudrosti, ale chodí věrně po tvých cestách. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

Uvedení do 7. čtení

Po zničení Jeruzaléma přijímá prorok Boží slovo, které objasňuje odehrané události a odhaluje budoucnost. Klíčovým pojmem pro pochopení celého poselství je slovo posvěcení. Boží lid odpadl od Svatého, a tak znesvětil čili poskvrnil svatou zemi. Deportace pak byla následkem hříchu Izraele a zároveň uvedením na cestu obrácení. Hospodin se však neslitoval na základě dobrých skutků lidu, ale z věrnosti vůči sobě samému, vůči svým slibům daným Izraeli. Přes nevěrnost lidu on zůstává věrný. Spása nespočívá v pouhém návratu domů, ale ve vnitřním obrácení a obnovení skrze nového ducha a nové srdce. Hospodin tak posvěcuje člověka a zároveň své jméno.

7. ČTENÍ Ez 36,16-17a.18-28 *Pokropím vás očistnou vodou a dám vám nové srdce.*

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Hospodin mě oslovil:

„Synu člověka, když bydlel Izraelův dům ve své vlasti, poskvrnil ji svým chováním i svými skutky. Proto jsem na ně vylil svůj hněv pro krev, kterou prolili na zemi, znesvěcenou jejich modlami. Rozptýlil jsem je mezi národy, do zemí rozehnal, soudil jsem je podle jejich chování a skutků. Kamkoli však přišli mezi národy, znesvěcovali mé svaté jméno, neboť se o nich říkalo: Je to lid Hospodinův, a přece museli vyjít z jeho země! Slitoval jsem se tedy nad svým svatým jménem, znesvěceným od Izraelova domu mezi národy, k nimž přišli.

Proto řekni Izraelovu domu: Tak praví Pán, Hospodin: Nedělám to pro vás, Izraelův dome, ale pro své svaté jméno, které jste znesvětili mezi národy, k nimž jste přišli. Posvětím své veliké jméno, znesvěcené mezi národy. Vy jste ho mezi nimi znesvětili! Tu poznají národy, že já jsem Hospodin - praví Pán, Hospodin - až na vás před jejich očima dokážu, že jsem svatý!

Vezmu vás z národů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší vlasti. Pokropím vás očistnou vodou a budete čisti od všech svých nečistot, očistím vás od všech vašich model.

Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete žít podle mých zákonů, zachovávat má přikázání a plnit je. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já budu vaším Bohem.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Žl 42,3.5bcd;43,3.4 Odp.: Žl 42,2

**Odp.: Jako laň prahne po vodách bystřin, -
tak prahne má duše po tobě, Bože!**

Má duše žízní po Bohu, po živém Bohu: - kdy už smím přijít a spatřit Boží tvář?

Odp.

Vzpomínám, jak jsem putoval v zástupu, - jak jsem je vodíval k Božímu domu – s hlasitým jásotem a chvalozpěvem - ve svátečním průvodu.

Odp.

Sešli své světlo a svou věrnost: ty ať mě vedou - a přivedou na tvou svatou horu a do tvých stanů.

Odp.

Pak přistoupím k Božímu oltáři, - k Bohu, který mě naplňuje radostí. - Oslavím tě ceterou, - Bože, můj Bože.

Odp.

MODLITBA

Modleme se. Bože, ty nám svým slovem, uloženým ve svatých knihách, ukazuješ smysl slavení velikonoce. Dej, ať pochopíme, že jsi milosrdný a věrný, a že se nemusíme bát budoucnosti, ale můžeme bezpečně spoléhat na to, co pro nás vykonal. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

Po posledním čtení ze Starého zákona, s příslušným zpěvem a modlitbou, se rozsvítí svíce na oltáři, zazpívá chvalozpěv *Sláva na výsostech Bohu.*

VSTUPNÍ MODLITBA

Modleme se. Děkujeme ti, Bože, že nám dáváš účast na tvé slávě této veliké noci vzkříšení svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, a prosíme tě, vyslyš modlitby těch, které jsi přijal za své syny a dcery: oživ v Církvi svého ducha a obnov nás, abychom ti sloužili v duchu a vpravdě. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. - Amen.

Uvedení do epištoly

Svatý apoštol Pavel předkládá paralelu mezi křtem a smrtí Ježíše Krista. Jako Kristus přijetím našich hříchů i slabostí sestupuje do hrobu, tak i věřící sestupuje do křestního pramene, kde odkládá starého člověka. Jako Kristus vychází z hrobu s novou a oslavenou lidskou přirozeností, tak i křesťan vystupuje z křestní vody jako nový člověk, proměněný Otcovou slávou. Otec osvobodil člověka od tíhy hříšné minulosti a vložil do něho novou životní sílu, která uschopňuje nepodléhat pokušení a hříchu. Křesťan může žít nový život: nežije už pro své hříšné a sobecké sklony, ale žije pro Boha.

EPIŠTOLA Řím 6,3-11 *Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá.*

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři a sestry!

My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem.

Neboť jestliže jsme s ním srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání. Vždyť přece víme, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili. Neboť kdo umřel, je osvobozen od hříchu.

Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Když umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Po epištole všichni vstanou a kněz zazpívá Aleluja.

Žl 118,1-2.16ab+17.22-23

Odp.: Aleluja, aleluja, aleluja.

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, - jeho milosrdenství trvá navěky. -
Nechť řekne dům Izraelův: - „Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Odp.

Hospodinova pravice mocně zasáhla, - Hospodinova pravice mě pozvedla. - Nezemřu, ale budu žít - a vypravovat o Hospodinových činech.

Odp.

Kámen, který stavitelé zavrhli, - stal se kvádrem nárožním. - Hospodinovým řízením se tak stalo, - je to podivuhodné v našich očích.

Odp.

Uvedení do evangelia A

Ani jedno ze čtyř evangelií nám nepopisuje průběh Ježíšova vzkříšení: tak se má podtrhnout, že tato historická událost je zároveň událostí přesahující naše lidské chápání. Ježíšovo vzkříšení má jediného svědka: ticho velikonoční noci. Evangelisté nám vyprávějí už jenom o svědectví prázdného hrobu a zjevení andělů, kteří výslovně prohlašují: „Ježíš je vzkříšen!“ Později se Zmrtvýchvstalý ukazuje ženám a učedníkům. Je pozoruhodné, že právě ženy, tehdy poslední ve společnosti, jsou jako první pověřené hlásáním radostné zvěsti o Ježíšově vzkříšení. Skutečnost, že se ustrašení učedníci opět shromáždili kolem Ježíše, že uvěřili v jeho zmrtvýchvstání, a že se stali jeho neochvějnými hlasateli, je stejně jako vzkříšení velký Boží čin.

EVANGELIUM cyklu A Mt 28,1-10 *Byl vzkříšen z mrtvých a jde před vámi do Galileje.*

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Po sobotě, na úsvitu prvního dne v týdnu, přišla Marie Magdalská a druhá Marie podívat se na hrob. Vtom nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil s nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něj. Jeho zjev byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strachem z něho se strážci zděsili a klesli jako mrtví.

Anděl promluvil k ženám: „Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše ukřižovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te a podívejte se na to místo, kam byl položen. A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte. To jsem vám měl povědět.“

Ženy rychle odešly od hrobu a se strachem i s velkou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům.

Vtom šel Ježíš proti nim a řekl jim: „Buďte zdraví!“ Přistoupily, objaly mu nohy a poklonily se mu. Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím, ať odejdou do Galileje. Tam mě uvidí.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Uvedení do evangelia B

Středem a jádrem dnešního vyprávění Markova evangelia je ujištění anděla: „Byl vzkříšen, není tady.“ Převratná novost této události je doložena tím, že se zbožné ženy daly na útěk, protože na ně padl strach a úžas, což patří k typické reakci člověka tváří v tvář Božímu tajemství. Ženy se při setkání s andělem dotýkají tajemství vzkříšení, které jim odhaluje nekonečnou Boží moc. Tíže uvěření vzkříšení je zdůrazněna dovětkem, že nikomu nic neřekly, protože se bály, ale přesto se velikonoční zvěst nezadržitelně šířila dál.

EVANGELIUM cyklu B Mk 16,1-7 *Ježíš Nazaretský, který byl ukřižován, byl vzkříšen.*

Slova svatého evangelia podle Marka.

Když bylo po sobotě, Marie Magdalská, Jakubova matka Marie a Salome nakoupily vonné oleje, aby šly Ježíše pomazat. Záhy zrána první den v týdnu přišly k hrobu, když právě vycházelo slunce. Říkaly si mezi sebou: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobky?“ Když se podívaly, spatřily, že kámen je odvalen. Byl totiž velmi veliký. Vešly do hrobky a uviděly tam na pravé straně sedět mladého muže oděného bílým rouchem - a polekaly se. On však jim řekl: „Nelekejte se! Hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného? Byl vzkříšen, není tady. Zde je to místo, kam ho položili. Ale jděte a povězte jeho učedníkům i Petrovi: Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám řekl.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Uvedení do evangelia C

Lukášovo podání zmrtvýchvstání nezdůrazňuje na rozdíl od jiných evangelií detaily o prázdném hrobě. Nápadná je však formulace obsahující výrazný kontrast: „Nalezly kámen od hrobu odvalený a...tělo Pána Ježíše nenašly.“ Velikonoční Kristus nemůže být nalezen jako předmět, ale musí být hledán a objeven na rovině víry. Ženy neměly ještě takovou víru protože byly v rozpacích. Ani samotní apoštolové nebudou příliš nakloněni ihned uvěřit velikonoční zvěsti: budou to považovat za plané řeči. Avšak ponuré nebe nejistoty je prozářeno Ježíšovým slovem: Syn člověka musí být vydán do rukou hříšným lidem, být ukřižován a třetího dne vstát. Jeho slovo se pro ně stává nyní jistotou a nadějí.

EVANGELIUM cyklu C Lk 24,1-12 *Proč hledáte živého mezi mrtvými?*

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Prvního dne v týdnu časně ráno přišly ženy ke hrobu a nesly vonné oleje, které si připravily. Nalezly kámen od hrobu odvalený, a když vešly, tělo Pána Ježíše nenašly.

A jak nad tím byly v rozpacích, najednou u nich stáli dva muži v oslnivě bílém rouchu. Zmocnila se jich bázeň a sklopily oči k zemi. Muži jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tady, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji: Syn člověka musí být vydán do rukou hříšným lidem, být ukřižován a třetího dne vstát.“

Vzpomněly si na ta jeho slova, vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti učedníkům a všem ostatním. Byly to Marie Magdalská, Jana a Marie, matka Jakubova; a ještě i některé jiné, které byly s nimi, to všechno pověděly apoštolům. Těm ta slova připadala jako plané řeči a nevěřili jim.

Petr se však zvedl a běžel k hrobu. Naklonil se dovnitř a viděl jen pruhy plátna. Vrátil se celý udiven nad tím, co se stalo.

Slyšeli jsme slovo Boží.

KDYBY VELIKONOCE KONČILY VELKÝM PÁTKEM

Jak by to bylo, kdyby s Ježíšem Kristem vše skončilo Velkým pátkem na Golgotě a spěšným pohřbem? To by pak nebylo nic z toho, co tvoří dějiny křesťanství po dobu 2000 let. Nebylo by ani Kristovy Církve. Nečetli bychom si v evangeliích. Neslavili bychom Eucharistii. Ježíšův hrob by byl dávno zapomenutý. Ježíšovo jméno by bylo hvězdičkou dávných věků lidstva, jako jména Platóna nebo Ovidia, a znal by je jen málokdo. Celé křesťanství stojí a padá s touto jedinou větou evangelia: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen!“

Kdyby tato věta evangelia nebyla pravdivá, byli bychom my křesťané ubožáci, kteří se honí za nějakým neexistujícím fantómem. Ba celé lidstvo by bylo ubohé, kdyby platilo, že moc zla smí mít konečné slovo nad dobrem. Že pravda nakonec prohrává. Že mocní světa se mohou bezrestně radovat z násilí a útlaku, kterého se dopouštějí na svých poddaných. Avšak Kristův život Velkým pátkem nekončí. Je tu noc vzkříšení, je zde záře prázdného hrobu: „Proč hledáte živého mezi mrtvými?“ Kristus už vstal z mrtvých - jako první ze zesnulých!

Kristus už sedí po pravici Otce, odkud přijde soudit živé i mrtvé! Svědkové, kterým se Pán ukázal, už dosvědčují: „My jsme Pána viděli! Naše srdce zase zahořelo, když nám vysvětloval smysl Písma. Ježíš vstal z mrtvých! Proto i my dnes právem radostně zpíváme: „Aleluja! Živ buď nad smrtí slavný vítěz!“ Zpíváme si radostně, přestože náš život je ještě uprostřed temnot lidí, kteří nepřijali

světlo Ježíšova evangelia. Přestože jdeme životem ve stínu smrti, která nás ohrožuje. Přesto právem slavíme Ježíše Živého, vycházející Slunce naděje. Proto dnes budeme s pravou radostí a porozuměním volat po proměňování slova: „Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste!“

Křestní bohoslužba

Pokud se nektří, po úvodních slovech kněze se zpívají litanie, světlí voda, obnovuje křestní vyznání s vyznáním víry.

Přímluvy

Radujeme se ze vzkříšení našeho Pána a děkujeme mu za dar nového života. Ozvěnou této radosti ať jsou naše společné prosby. Ježíši, vítězi nad hříchem a smrtí, k tobě s důvěrou voláme:

Za Církev: zažeh temnotu hříchů z našeho života, aby Církev zářila jasem tvého světla.

Za pokřtěné: rozněčuj v nich stále větší touhu po tobě.

Za svět: odstraň nenávisť, vytvoř jednotu srdcí a pokoř mocnosti zla.

Za hříšníky: vrať jim nevinnost a radost přijetím svátosti smíření.

Za tělesně postižené: posiluj v nich naději, že i jejich tělo bude při vzkříšení oslaveno.

Za sebe: probud' nás k životu podle svaté víry.

Za zemřelé: přiveď je k životu, který jsi nám připravil svým zmrtnýchvstáním.

V křesťanských rodinách vzbuzuj ochotu darovat Církvi nové kněze, řeholníky a řeholnice.

Pane, radost z tvého vítězství proniká naše společenství. Dej, ať slavíme velikonoční svátky s vnitřní opravdovostí a životem podle pravdy. O to prosíme tebe, Krista, našeho Pána. - Amen.

Nebo:

Pán Ježíš nás všechny povolal ke královskému kněžství. V důvěře v jeho zaslíbení budeme prosit za všechny lidi, za církve i za novokřtěnce a budeme k němu z celého srdce volat:

Prosme za celý svět a za spravedlivý mír:

Prosme za všechny, kdo trpí:

Prosme za ty, kterým se křivdí:

Prosme za ty, kdo žijí bez víry:

Prosme za pokoj a jednotu křesťanských církví:

Prosme za všechny, kdo vyznávají Krista:

Prosme za všechny, kdo v těchto chvílích kdekoliv na světě přijímají křest:

Aby se narodili znovu z vody a z Ducha svatého:

aby měli účast na Kristově smrti a vzkříšení:

aby byli živou ratolestí vinného kmene, kterým je Kristus:

aby se stali věrnými učedníky a učednicemi Kristovými:

aby nepodléhali pokušení a hříchu:

aby byli užiteční světu i bratřím a sestrám v Církvi:

aby zůstávali v Kristově lásce a vydávali jí svědectví:

aby jejich spravedlností před soudem Božím byla milost Krista Spasitele:

aby jejich dědictvím bylo Boží království:

Prosíme Pána za nová kněžská a řeholní povolání: Dej, aby i z našich rodin vycházeli noví kněží a jejich pomocníci.

Neboť tys, Pane, naše útočiště a síla a tvá je všechna moc a sláva na věky věků. Amen.

Slavení Eucharistie

MODLITBA NAD DARY

Vyslyš, Bože, modlitby svého lidu a posvěť tyto dary, abychom měli účast na Kristově velikonoční oběti, v níž máme počátek věčného života. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

PREFACE 1. VELIKONOČNÍ

Kristus je pravý velikonoční Beránek

V: Pán s vámi.

O: I s tebou.

V: Vzhůru srdce.

O: Máme je u Pána.

V: Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci.

O: Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, abychom ti, Bože, vždycky a všude vzdávali díky; abychom tě chválili a oslavovali zvláště v této veliké noci. Vždyť naše velikonoční oběť je tvůj Kristus. On je ten Beránek, který

byl zabit za hříchy světa: svou smrtí naši smrt přemohl a svým vzkříšením obnovil život. Skrze něho vstoupila do světa tvá radost, a celý vesmír a mocné zástupy andělů zpívají píseň o tvé slávě a bez ustání volají:

Svatý, svatý, svatý...

ANTIFONA K PŘIJÍMÁNÍ Srov. 1 Kor 5,7-8

Náš velikonoční beránek - Kristus - je už obětován. Proto slavme svátky s vnitřní opravdovostí a životem podle pravdy. Aleluja.

MODLITBA PO PŘIJÍMÁNÍ

Naplň nás, Bože, svým Duchem; a když jsme při velikonoční hostině jedli z jediného chleba, ať nás všechny spojuje vjedno tvá láska. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

Lid se propouští slovy:

Jděte ve jménu Páně, aleluja, aleluja.

O: Bohu díky, aleluja, aleluja.